naese ja lapsed, Ma ja rahwast, jah keik ja keik, mis mul olli, nenda et mul muud ep olle järrele jänud kui minno paljas wangi woetud ihho, mis ennam ep olle minno omma, waid teie sure Keisri herra wallitsusse käes: Minna, kes ollen praego keige ilmlikko asjadest ilma jänud, kas peaksin nüüd keige iggawesse asjadest ka weel ilma jäma? selle eest hoidko mind se armolinne taewane Issa! Omma ainsa troosti ja rõmo ollen minna siitsadik pühha Ewangeliummis leidnud nenda et minna kindlaste ussun, kui minna omma usso pärrast ka seddasamma omma waest ello peaksin ärrakautama, et Jummal mulle wõttab parremat ello anda. Ei se ei kõlbaks ka minnule mitte, et minna omma usso-ärrasalgamisse läbbi suurt patto teeksin ja mitme tuhhat hingedele pahhandust annaksin; minna ollen keige omma elloaial tõt tunnistanud, miks minna peaksin nüüd omma wiimse otsa peäl sedda ärrasalgama! Sepärrast armolinne ja aulik suur Keisri herra — minna ollen teie wallitsusse käes, tehke minnoga kui waese wangiga, mis teie tahhate — sepärrast tahhan minna selle usso ja tõe sisse jäda, mis ma siitsadik ollen tunnistanud, ja omma usso-wendadele märgiks sedda kannatada, mis Jummal ja teie minno aulik Keisri herra Minno peäle pannete! — Sedda ütles Kurwürst julge silmidega Keisri peäle watades, agga Keiser ei kannatanud sedda mitte, põris ommad silmad Kurwürsti poolt ärra ja ei lausund temmale mitte üht ainust sanna. —

„Ma rägin tõt Kristusses, minna ei walleta mitte nenda, et ka minno südame-tunnistus sedda mulle tunnistab pühha Waimo läbbi!“ Rom. r. 9. peat. 1. s.

Kas sa woid omma usso pärrast rõmoga surma wasto minna?

Üks wagga tallopoeg Sweitsi maal pidi meie usso kiusatamisse aial ärrapõlletud sama. Jo olli temma samba külge kinniseutud, kus temma pidi surrema, siis pallus enne weel omma kohtomoistiaga räkida; sesamma panni wasto ja ei tahtnud temma jure tulla, wimaks agga temma andis järrel, tulli temma jure ja tallopoeg ütles temma wasto: „teie ollete tänna minno peäle kui ühhe walle-usso-tunnistaja peäle surma kohhut moistnud; ma tunnistan, et ollen waene pattune innimenne, agga mitte koggoniste walle usso-tunnistaja, sest minna ussun ja tunnistan keik, mis meie usso-tunnistusses on üllespandud, mis temma selge heälega rahwa ees lugges. — Sedda ainsa asja agga pallun weel teie käest, ütles tallopoeg: olge nenda hea, astuge hopis liggi minno jure ja pange esmalt omma kät